

Č. 3663.

Ř í z e n í p ř e d n s s - e m . — Z á v o d n í v ý b o r y : K založení legitimace předsedy závodního výboru ke stížnosti na nss jménem závod. výboru do rozhodnutí rozhodčí komise nestačí usnesení závodního výboru, zmocňující předsedu k tomu, aby ve věci, o kterou jde, vyvolal rozhodnutí rozhodčí komise.

(Nález ze dne 27. května 1924 č. 677).

V ě c : Závodní výbor fy »T-cké železářny, továrna na lopaty a nářadí, společnost s r. o.« proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v T. (za zúč. firmu adv. Dr. Frt. Frank z Teplíc) o potrestání dělníka.

V ý r o k : Stížnost se zamítá jako nepřipustná.

D ů v o d y : Stěžující si závodní výbor podal rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v T. stížnost proti správě závodu, které vytýkal, že potrestala disciplinárně dělníka H. S. bez spolupůsobení záv. výboru, a žádal, aby bylo uznáno, že správa závodu, nevyžádavši si spolupůsobení záv. výboru při disc. zakročení proti jmenovanému dělníku dle § 3, lit. f) zák. o záv. výborech, přestoupila meze svého oprávnění a jest povinna zmíněnému dělníku nahraditi ušlou mzdu za jeden den. Rozhodčí komise nálezem ze 4. ledna 1923 zamítla stížnost pro věcnou nepřislusnost svoji, při čemž v důvodech svého rozhodnutí uvedla, že proti H. S. nebylo disc. řízení provedeno, a následkem toho nemůže býti řeči o nějakém porušení práv záv. výboru dle § 3, lit. f) zák. o záv. výborech, a že o náhradě ušlé mzdy náleželo by rozhodovati příslušnému živn. soudu.

Při ústním jednání před nss-em o stížnosti záv. výboru proti tomuto rozhodnutí, namítal zástupce majitelky závodu jako strany zúčastněné, že na podání stížnosti k nss-u neusnesl se záv. výbor, a že proto podanou stížnost nelze pokládati za stížnost tohoto výboru. Poněvadž k tomu, zda stížnost na nss podaná pochází od subjektu k stížnosti legitimovaného, nutno soudů přihlížeti v každém stadiu řízení, vyzval nss st-le, by do 14 dnů předložil průkaz o tom, že podání stížnosti k nss stalo se na základě řádného usnesení záv. výboru dle § 23 zák. o záv. výborech.

Na toto vyzvání předložil st-l opis protokolu z 2. ledna 1923, dle něhož záv. výbor usnesl se na tom, aby stížnost H. S. předána byla rozhodčí komisi, a za st-le v té věci určen předseda výboru. Za tohoto stavu věci musil nss stížnost uznati nepřipustnou. Stížnost podal jménem záv. výboru jeho předseda E. Sch. Jmenovaný předseda byl by k tomuto kroku oprávněn jen tehdy, kdyby záv. výbor platně projevil svoji vůli podati proti rozhodnutí rozhodčí komise stížnost k nss-u, což dle § 23 zák. o záv. výborech může se státi jedině usnesením záv. výboru.

Stížnost sama o usnesení takové se neopírá, st-l pak, byv vyzván, aby soudu usnesení uvedeného obsahu předložil a tím legitimaci svoji k podání stížnosti za závodní výbor osvědčil, zaslal nss-u svrchu uvedený opis protokolu, který neobsahuje usnesení záv. výboru, aby proti rozhodnutí rozhodčí komise podána byla stížnost k nss-u, nýbrž usnesení, aby vyžádáno bylo rozhodnutí rozhodčí komise ve sporu

záv. výboru se zaměstnavatelkou, a vedením tohoto sporu pověřen předseda záv. výboru.

Na základě tohoto usnesení byl předseda záv. výboru pouze zmocněn, aby jednal za závodní výbor v řízení správním, nebyl však oprávněn, aby domáhal se přezkoumání zákonnosti konečného rozhodnutí vydaného v řízení správním stížností k nss-u. — —

č. 3664.

Stavební ruch: Strana nemá podle zákonů o stavebním ruchu právního nároku na povolení státní podpory na stavbu.

(Nález ze dne 27. května 1924 č. 6264).

V ě c: Dr. A. B. a I. B. v Ž. proti ministerstvu veřejných prací o podporu podle zákona o stavebním ruchu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: St-lé zakročili opětovně o udělení státní podpory na stavbu svého domu v Ž. a to žádostí z 13. července 1920 podle zák. z 30. března 1920 č. 219 Sb., žádostí ze 6. listopadu 1921 podle § 32 zák. z 11. března 1921 č. 100 Sb. a žádostí ze 4. dubna 1923 podle § 25 zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb., resp. § 27 zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádost st-lů.

Rozhoduje o stížnosti do výroku toho podané zabýval se nss předem otázkou, zda a pokud výrokem tím vůbec mohlo býti porušeno nějaké subjektivní právo st-lů (§ 2 zák. o ss).

Na otázku tu jest však po názoru nss-u odpověděti záporně a to, nechť již spor se posuzuje podle kteréhokoli předpisu z norem, jež by vůbec mohly přijíti v úvahu.

Ustanovuje-li § 1 zák. z 30. března 1920 č. 219 Sb., že pro novostavby tam uvedené m ů ž e býti za podmínek zákonem tím stanoveným poskytnuta státní subvence a praví-li zákon z 11. března 1921 č. 100 Sb. v §§ 30 a 32 výslovně, že m o h o u býti státem podporovány stavby tam blíže označené, dovolává se při tom zák. z 23. května 1919 č. 281 Sb., jímž se dostalo vládě pouze z m o c n ě n í, aby stavební ruch podporovala, a setrval-li i zák. z 27. ledna 1922 č. 45 Sb. a podobně i zák. z 25. ledna 1923 č. 35 Sb. v § 25 při téměř doslovu, že totiž pro stavby tam označené a za podmínek tam uvedených m ů ž e býti státem poskytnuta podpora, nemůže býti pochybností o tom, že zákonodárce přenechal úřadu k tomu povolánému, aby v mezích své úvahy — byť i za šetření podmínek, bez nichž poskytnutí to bylo vůbec vyloučeno — v tom kterém případě rozhodl, zda podporu poskytnouti jest čili nic, aniž však předpisy těmi bylo stranám založeno subjektivní právo na přiznání oné finanční výhody. Jako se zákonem č. 281/1919 dostalo vládě pouze zmocnění, tak ostatními svrchu uvedenými normami bylo orgánům státní správy přiznáno taktéž pouze z m o c n ě n í, podporu tu v tom kterém případě poskytnouti, aniž však vyslovena byla p o v i n n o s t úřadu, aby žádosti strany podpory té se domáhající, byť i za určitých jen podmínek, vyhověl, čímž teprve by byl stranám založen právní nárok na onu finanční výhodu.